

Doug Batchelor

## Atmodas sastāvdaļas

Vēlreiz visi laipni aicināti, un esmu priecīgs par katru no jums, kas esat šeit. Es ceru, ka tā būs īpaša lūgšana, kad mēs šodien atveram Dieva Vārdu visi kopā.

Ļaujiet man jums sniegt nelielu ieskatu, kāpēc tieši šāda vēsts šinī rītā.

Iespējams, ka daži no jums jau ir dzirdējuši, ka mūsu draudzes vadītāji Ģenerālkonferences sesijas laikā pagājušā vasarā savu sanāksmju laikā saprata, ka mums ir kolosāls uzdevums, nesot Evaņģēlija vēsti pasaulei. Pasaules iedzīvotāju skaits pieaug daudz straujāk, nekā aug Dieva draudze. Neskatoties uz faktu, ka tūkstoši tiek kristīti katru nedēļu, mūsu priekšā ir neiedomājami liels uzdevums, ko izpildīt ir iespējams tikai ar pārdabiska spēka palīdzību.

Evaņģēlijam jāiet pasaulē šinī pēdējā paaudzē tāpat, kā tas notika Kristus dienās, kad spēku tam deva Svētais Gars.

Vienīgais ierobežojums Dieva darbam šinīs pēdējās dienās ir Viņa ļaudis. Kungs ir daudzkārt vairāk ieinteresēts izliet Svēto Garu uz mums, nekā mēs esam gatavi un, iespējams, pat ieinteresēti to saņemt. Un tas mūs noved pie pašas būtības, par ko es gribētu runāt, un tā ir mūsu neatliekamā vajadzība pēc atmodas.

Es saņēmu zvanu pirms pāris nedēļām, un šī gada pēdējās nedēļas laikā draudzes vadība grib pārraidīt draudzes runātāju runu sēriju par atmodas tēmu. Un es esmu pateicīgs un pagodināts, ka man piezvanīja uz lūdza, vai es nevarētu padalīties ar vienu no tām. Un tas ļoti sasaucas ar ārkārtīgo atmodas nepieciešamību manā dzīvē. Es jūtu vajadzību pēc tās savā dzīvē. Un tas man gandrīz liek justies nepiemērotam stāstīt citiem, kā to panākt savā dzīvē, jo es saprotu, ka tā arī man ir ļoti vajadzīga.

Un tādēļ šī būs viena no tām runām, kad es lūgšu jūs saprast, ka es runāju pats sev, par manu vajadzību pēc atmodas. Un es ticu, ka daudzi no jums jūtas līdzīgi.

Vai jūs esat braukuši pa garu lauku ceļu, kas ir nedaudz vienmuļš, un stundu pēc stundas viss jums slīd garām - gan elektrības līnijas, gan ceļa stabi, un jūs nonākat situācijā, kad ceļojums ieaijā? Vai jūs varat „noķert” to mirkli, kad jūs iemiegat?

Pamēģiniet to kādreiz izdarīt. Apņemieties uz papīra gabaliņa pievilkt ķeksīti tajā brīdī, kad jūs iemiegat. Problēma ir tā, ka tad, kad pienāk tas moments, jūs vairs nevarat to ķeksīti uz papīra uzvilkt.

Un es ceru, ka jūsu pirmā reize, kad jūs pie stūres aizmigāt, bija jūsu pēdējā reize. ☺ Es to nedomāju tādā veidā. ☺ Bet jūs sapratāt, ko es ar to domāju.

Es braucu un domāju, ka es esmu jauns un vesels, un es vienmēr zināšu, pirms es iemigšu. Un tā es braucu ar savu ģimeni pa lauku ceļu un domāju, ka tad, kad es jutīšu, ka galīgi vairs nevaru palikt

nomodā, es nobraukšu malā un pagulēšu vai lūgšu, lai kāds cits brauc tālāk. Un tā es braucu pa ceļu, un man nemaz nešķiet, ka esmu noguris, un nākamā lieta, ko es atceros, ir tā, ka es atveru acis un, ziniet, tās rievas ceļa sānos, kas taisa troksni, kad uzbrauc, un pēkšņi: ta, ta, ta, ta, un es atveru acis, un labi, ka tā, esmu priecīgs, ka tas beidzās tā.

Un droši vien tas viss notika kādās sekundes simtdaļās. Bet es apzinājos, ka šinīs sekundes simtdaļās biju iemidzis un, kaut uz mirkli, tomēr biju zaudējis apziņu un bijis tuvu nāves briesmām, apdraudot arī tos, kas bija kopā ar mani. Un ziniet, šī doma, kad es sapratu, ka biju iemidzis, mani tā nobiedēja, ka tūlīt pēc tam es biju pilnīgi pamodies.

Vai jūs esat to kādreiz piedzīvojuši? Ārprāts, es varēju aiziet bojā! Tas pamodina labāk kā jebkas cits.

Dažiem no mums, es domāju, ir nepieciešami šādi pamošanās piedzīvojumi. Jo pēdējās dienās, mums ir teikts, ka velns mēģinās draudzi iemidzināt. Cik daudzas no tām 10 jaunavām, cik procentu no draudzes, bija gatavas, kad līgavainis sauca to saucienu, kam visus vajadzēja pamodināt: „Redzi, līgavainis nāk” ?

Tagad mums jādzird šis sauciens. Tagad mums ir jāsaprot, kas ir atmodas pamats.

Un tā es šonedēļ esmu veicis svaigu pētījumu par tēmu, kas ir pats būtiskākais atmodā, kas ir būtiskākās atmodas sastāvdaļas, kas mums būtu jāzina. Es attiecināšu šīs lietas uz sevis un ceru, ka jūs jutīsieties līdzīgi.

Un, starp citu, ar Dieva palīdzību es šīs runas piezīmes nosūtīšu mūsu draudzes sekretāram, ja kāds grib aplūkot kādu pantu no tiem, ko esmu gatavojoties pētīt.

Es gribētu runāt par ķēniņu Josiju. Ķēniņš Josija bija pēdējais Izraēla ķēniņš pirms Kristus. Īstenībā viņš bija pēdējais Jūdas ķēniņš Izraēlā, jo pārējie ķēniņi bija aizvesti uz ziemeļu valsti. Man vajadzētu teikt, ka viņš bija pēdējais labais ķēniņš, pēdējais labais Izraēlas un Jūdas ķēniņš. Viņš bija sešpadsmitais Jūdas ķēniņš.

Jūs jau zināt šo stāstu. Starp citu, jūs šo notikumu varat atrast divās vietās Bībelē.

Tas ir vienreizējs stāsts par atmodu, kas notika Dieva ļaužu vidū. Tas atrodams 2. Ķēniņu 22. nodaļā, un jūs varat to atrast arī 2. Laiku 34. nodaļā. Apraksti ir gandrīz identiski, ar nelielām papildinājuma detaļām vienā un otrā.

Jūs kopā ar mani varētu atvērt un lasīt 2. Ķēn. 22. nodaļā 1. un 2. pantu.

Tur ir garš Manases valdīšanas laiks, Josijas vecaistēvs - bezdievīgs ķēniņš. Valsts viņa laikā tālu aizgājusi no Dieva.

Tad ir divu gadu Josijas tēva Amnona valdīšanas laiks. Arī bezdievīgs ķēniņš. Būtībā viņu nogalināja viņa paša padotie, jo bija neapmierināti ar viņa bezdievīgo uzvedību. Un tad no šī ķēniņu purva izauga lilijs - kāds ar tīru sirdi pēc Dieva parāta. Tas bija jaunais ķēniņš Josija.

Josija bija 8 gadus vecs, kad tas kļuva par ķēniņu. Es pieņemu, ka ap viņu bija kādi dievbijīgi padomdevēji un aizbildņi. Un turpinām lasīt 2. pantā; 2. Ķēn. 22. nodaļā un 2. pantā:

... un viņš staigāja visus sava ciltstēva Dāvida ceļus, un viņš nenovērsās ne pa labi, ne pa kreisi.

Pilnīgi bez variantiem – pilnīgi nodevies.

Un tā, kad mēs pārrunājam atmodas sastāvdaļas, ir kāda lieta, ko, domāju, būtu vērts pieminēt. Es esmu pamanījis, ka daudzās Bībeles atmodās ir iesaistīti jauni cilvēki.

Jūs atradīsiet lielas atmodas, kur bija iesaistīti tādi ticības milži, kā, piemēram, Samuēls, un Hiskija arī bija jauns, tāpat arī citi.

Es zinu, ir arī izņēmumi, jūs varētu teikt, piemēram, Mozus, kas atnesa atmodu 80 gadu vecumā.

Bet, ja jūs atceraties apsolījumu Bībelē Joēla 3:1, mums ir nepieciešama Dieva Gara izliešanās, un tur ir teikts: ..., bet jaunie redzēs parādības

Dažkārt jaunu cilvēku redzējums un ideālisms iet roku rokā. Viņi netic, ka kaut ko nevar paveikt, un tādēļ viņi lūdz un paveic lielas lietas Dievam.

Jēzus teica Mat. 18. nodaļas 3. pantā:

**Patiesi Es jums saku: ja jūs neatgriežaties un netopat kā bērni, Tas ir priekš visiem, tad jūs nenāksit Debesu valstībā. Tāpēc, kas pats pazemojas kā šis bērns, tas ir lielākais Debesu valstībā.**

Ievērojiet, ka te ir uzsvars uz bērnam līdzīgu ticību un pazemību, ar to mēs vēl sastapsimies vairākas reizes.

Viens no atmodas pamatnoteikumiem ir, ka ir jābūt pazemībai.

Tagad varētu būt īstais brīdis aplūkot 2. Laiku 14. nodaļu. Es domāju, ka jūs to jau zināt.

2. Laiku 14. nodaļa un 7. pants, kur ir stāstīts par to, ka Sālamans iesvētīja templi.

Atvainojiet, īstenībā tas ir 2. Laiku 7. nodaļā 14. pants, es laikam pateicu jums otrādi.

Vai es minēju, ka mazliet esmu tāds, kas mēdz sajaukt ciparus? ☺

2. Laiku 7. nodaļa 14. pants.

**un Mana tauta, kas ir pēc Mana Vārda nosaukta, tad pazemosies un pielūgs** - Te ir visas atmodas sastāvdaļas vienā pantā... **pazemosies un pielūgs, un meklēs Manu vaigu**,... Bībele saka, ja mēs Viņu meklējam un meklējam ar visu sirdi, mēs Viņu atradīsim. Tuvojieties Dievam, un Viņš tuvosies jums **...un atgriezīsies no saviem jaunajiem ceļiem**, ... Tātad ir pazemība un notiek nožēla ... **tad**, saka Dievs, Es atbildēšu uz viņu rīcību... **Es viņus no debesīm uzklausīšu un piedošu viņu grēkus**,... ja tavi grēki piedoti, tu esi atmodies... **un dziedināšu viņu zemi**. Es atbildēšu viņu lūgšanas. Zemes dziedināšana, tas runā par

dziedināšanu starp Dieva ļaudīm, te nav runa tikai par fizisku dziedināšanu, bet arī garīgu dziedināšanu, lai Dievs var izliet Savu Garu uz mums, lai varam padarīt darbu, ko Viņš ir aicinājis mūs darīt.

Mums droši vien atkal vajadzētu atgriezties pie tā panta. Bet vai ievērojāt, ka Josija bija jauns - ar maza bērna pazemību viņš ticēja lielām lietām. Un es ticu, ka mums vajadzētu turpināt stiprināt mūsu jaunatni.

Ievērojiet vēl ko. Tādēļ, ka viņam bija godīga sirds, kas ilgojās pēc Dieva, viņš pastaigājās ap Dieva templi, kas bija tik briesmīgi nolaists. Manase bija templī novietojis elkus, tāpat nolaidība bija arī no viņa tēva Amnona puses.

Katra ēka prasa nepārtrauktu kopšanu.

Esmu ievērojis, ka, ja es neveltu kaut nedaudz laika tam, lai vismaz reizi nedēļā kaut ko padarītu savās mājās, man drīz vien kļūst kauns par savu māju.

Jums jāiet laukā... Es ceru, neviens šobrīd nebaksta ar elkoni savi sievai. Bet atzīsimies, ka māja sāk „iet uz leju”, ja tai netiek veltīta pastāvīga uzmanība.

Mēs esam to piedzīvojuši. Kāpēc mums nepieciešama atmoda? Tādēļ, ka cilvēkam piemīt tāds „gravitātes spēks”, ko sauc par grēku, kas ir mūsu dabā, kas parasti progresē uz leju, un, ja jūs nepieliekat pūles, lai tam pretotos, jūs tiksiet aiznesti prom no Kunga.

Tāpēc Bībele to nesauc par atpakaļ lekšanu vai atpakaļ lēkšošanu, vai atpakaļ pārlēkšanu, bet par atpakaļ slīdēšanu. Mēs aizslīdam atpakaļ, mēs tiekam aizskaloti no Dieva, ja vien mēs pastāvīgi neizvērtējam savu stāvokli, nepārbaudām sevi un nevīrāmies uz priekšu, mēs tiksim vilkti atpakaļ. Un tādēļ tas ir tik būtiski.

Un tā viņš aplūkoja Kunga namu, kas bruka kopā, un teica: mums kaut kas jādara lietas labā. Viņam bija vēlme restaurēt un atjaunot Dieva namu. Saistībā ar atmodu mums visiem ir jāaptver, ka mums ir nepieciešams atjaunots Dieva nams.

Protams, mums ir jā rūpējas par ēku. Tas ir nepārtraukts process.

Kas Bībeliskā izpratnē ir Dieva nams? Pāvils saka: vai Jūs nezināt, ka jūs esat Dieva templis? Mēs esam dzīvi akmeņi Dieva templī. Mums jāsaprot, ka mums nepieciešami kādi uzlabojumi, mūsos ir jāveic uzturēšanas darbi, mums ir nepieciešama atjaunošana.

Viņš aptvēra, ka Dieva nams pārstāv Dievu. Un, ja Dieva draudze un Dieva ļaužu dzīve nepārstāv Kristu, tad mums ir vajadzīga atmoda (Āmen?)

Un tad viņš noorganizēja tempļa tīrīšanu. Un šinī tīrīšanas procesā viņi atklāja ko satriecošu. Ir grūti iedomāties, kā tas varēja notikt. Bet viņi atrada Dieva Vārdu.

Lasām 2. Laiku 34:14. Viņi vāc naudu, lai veiktu atjaunošanu, un veic arī tīrīšanu.

Un, kad viņi to naudu izņēma, kas bija ienākusi Tā Kunga namā, tad priesteris Hilkija atrada Tā Kunga bauslības grāmatu, kas bija dota caur Mozu.

Kas, precīzāk tulkojot, būtu - kas dota ar Mozus roku.

Vai jūs varat iedomāties, ka esat jūds un skatāties - kas tas tāds? Un jūs atverat, un tie izrādās Dieva likumi, kas rakstīti ar paša Mozus roku. Jūs jau zināt, ka 5. Mozus ietver arī Dieva likumus.

Un viņi pastāsta ķēniņam: mēs esam savākuši naudu, un mums ir uzsākti plāni atjaunošanai un, starp citu, mēs atradām šo grāmatu, vai varam to tev palasīt? Un viņi atver grāmatu un sāk to lasīt ķēniņam Josijam. Un, kad viņš to dzirdēja,

To var lasīt 2. Laiku 34:19

**...kad ķēniņš bija dzirdējis bauslības vārdus,** Josija klausās, kad viņam lasa, **...tad viņš saplēsa gabalos savas drēbes.** Mēs varam lasīt tālāk šinī nodaļā, ka viņš saplēsa savas drēbes un raudāja.

5. Mozus grāmatā 28. nodaļā jūs varat atrast svētības un arī sodu, kas izteikti un nāks pār Dieva ļaudīm, ja viņi aizmirsīs Dievu. Un visas šīs sodības jau bija nākušas pār Dieva tautu. Kad Josija bija ķēniņš, 10 ciltis jau bija aizvestas gūstā, tikai Jūdās ciltis bija palikusi.

Un viņi aptvēra, ka viņi nav klausījuši nekam, ko Dievs bija pavēlējis caur Mozu, un tādēļ tas tā notika. Un viņi saņēma paredzēto sodu.

Un viņš raudāja un saplēsa drēbes, tās bija nožēlas pazīmes, un sēroja.

Kas izsauca šo atmodu jaunā ķēniņa sirdī? Dieva Vārda klausīšanās.

Kas ir viena no atmodas pamat sastāvdaļām? Dieva Vārda pasludināšana, sludināšana un lasīšana.

Ja tu es paguris savā dzīvē meklēt Dievu, neredzi atmodu Dieva ļaudīs, savā mājā, tad sāc ar mājas atjaunošanu, jo katra ģimene ir maza daļiņa no Dieva nama, un Viņa draudzē jāsāk ar kolektīvu vēlēšanos nožēlot grēkus un atgriezties pie Dieva pazemīgi - ar bērna ticību, un tad Viņš atkal var izliet uz mums Savu Garu.

Un tā viņš nožēloja. Kas mūs attur no grēkošanas?

Pagaidiet mirkli, kas ir pretējais atmodai un reformācijai? Tā ir atkrišana un kompromiss, palikšana remdeniem.

Vai mums kaut kas no tā piemīt? Jā, mums ir.

Tātad, kas mums jādara? Mums jāatzīst, ka mums ir šī problēma.

Kas mūs attur no grēkošanas? Es turu Tavus vārdus savā sirdī, lai negrēkotu pret Tevi. (Psalms 119:11)

Vai var tikt glābts bez ticības? No kurienes rodas ticība? Tātad ticība nāk no sludināšanas un sludināšana - no Kristus pavēles, (Rom. 10:17) Faktiski visu, kas mums nepieciešams, visas atmodas sastāvdaļas ir atrodamas Vārdā.

Ja es iedotu jums tortes recepti un teiktu - tā būs brīnišķīga kūka, bet, starp citu, tur nav miltu. Tā ir taisīta no olu dzeltenumiem, cukura un taukvielām. Jūs teiksiet - vai gadījumā tur netrūkst pamat sastāvdaļas – miltu?

Tāpat arī jums nevar būt atmodas bez Vārda. Īstenībā katra atmoda, kas ir bijusi vēsturē, gan Bībelē, gan kristietības vēsturē, nāk gaismā lūgšanu un Vārda sludināšanas dēļ.

Man jābūt ļoti uzmanīgam, lai es neklūtu kritizējošs. Jo es atkārtoju, es runāju sev pašam.

Bet ir ļoti vienkārši aizmirst Dieva Vārda spēku mūsu dievkalpojumos.

Nekas nav tik svarīgs, kā atklāta Dieva Vārda mācīšana un sludināšana. Es aicinu mūsu sludinātājus, es aicinu mūsu draudžu vecākos. Es zinu, daudz interesantu lietu jūs varat atrast politiskās karikatūrās, bet svētrunu ilustrēšana ar filmu un TV šovu tēliem nav tas, kas cilvēkiem šodien ir vajadzīgs. Tas, kas mums ir vajadzīgs, ir Dieva Vārds, jo tajā ir spēks. Un jebkur, kur ir notikušas atmodas starp Dieva ļaudīm, tas ir noticis, jo no jauna ir atklāts Dieva Vārds.

Vai tas nav fenomenāli? Viņiem pieder tas brīnišķīgais Dieva templis, tas zelts, tā godība un Derības šķirsts, bet priesteris iet pie ķēniņa un saka: Tu nevari iedomāties, ko es atradu – tā ir Bībele.

Starp citu, kur viņi atrada Dieva Vārdu? Dieva namā.

Cik mums svarīgi ir apmeklēt baznīcu? Kur mēs atradīsim Dieva Vārdu? Tam vajadzētu būt Dieva namā.

Vismaz viņi to atrada pareizā vietā. Tādēļ mums vajag nākt kopā.

Dieva Vārds ienes Dieva Garu un dzīvību.

Ir kāda līdzība. Mēs iesim atpakaļ pie stāsta par Josiju, bet ļoti ātri. Vai atceraties to atklāsmi, kas bija Ecehiēlam par izkaltošajiem kauliem? Viņam tika rādīta ieleja, un tur izskatījās, it kā milzu armijas būtu cīnījušās un gājušās bojā. Bet tajos laikos viņiem nebija Sarkanā Krusta, kas pēcāk savāc ķermeņus un normāli tos apglabā. Bieži pēc kaujas vēl vairākus gadus varēja redzēt laukus ar kauliem, kas baloja saulē. Un Dievs rāda Ecehiēlam šādu ieleju ar kauliem un saka, ka tie ir miruši un ir izkaltoši - pilnīgi sausi izkaltoši. Dzīvība nāk no asinīm un asinis no kauliem, un šie izkaltošie kauli nozīmē, ka tie ir pilnīgi bez dzīvības.

Un Dievs prasa Ecehiēlam: vai šī armija var atkal būt dzīva? Viņš atbild: Kungs, Tu zini... Kas ienes dzīvību? Ecehiēl, Es gribu, lai tu sludini šiem kauliem! Sludini šiem izkaltošajiem kauliem!

Kā jūs domājat, vai viņš nejutās mulķīgi, saņemot šādu pavēli? Dažkārt es domāju, ka es zinu, kā viņš jutās. Vienu vai divas reizes esmu sludinājis un domājis - nez vai tur ir vēl kāda cerība?

Un Dievs teica: pravieto! Un viņš sāka pravietot Dieva Vārdu šai izkaltušo kaulu ielejai, un pēkšņi tur sākās čirkstoņa, tas droši vien deva viņam cerību. Kaut kas sāka kustēties, kāds spīričuēls par to stāsta, kā kauls savienojās ar kaulu, visi kauli sāka švirkstēt un salikties pa vietām kā tāda mozaīka - katrs atrada atkal savu vietu. Un tur parādījās dzīslas un miesa, un āda, bet tiem kauliem vēl joprojām nebija dzīvības, un tie gulēja nedzīvi kā Ādams, pirms Dievs iedvesa viņā dzīvības dāšu. Ādams pirms tam bija radīts, bet viņš bija miris. Un tur vēl joprojām kas pietrūka - Ecehiēl, sludini Dieva Vārdu tiem, lai vējš – Dieva Gars, Dieva dāša - tagad ienāk šajos ķermeņos un viņi var kļūt par varenu armiju. Un viņš sludināja, un Dievs iedvesa, un viņi kļuva dzīvi.

Tas ir tas, kas draudzei ir jāpiedzīvo. Tas ir tas, kas notika Vasarsvētkos. Dažas dienas pirms Vasarsvētkiem mācekļi savā satrapā strīdējās - kurš no viņiem būs tas lielākais. Viņi bija tik ļoti neatmodušies, ka viņi noliedza, ka pazīst Jēzu, un pameta Viņu Viņa pārbaudījuma stundā.

Un cilvēki man dažkārt jautā: Dag, vai tu esi gatavs ciest Jēzus dēļ? Un es domāju, varbūt vēl ne tagad, bet es ceru, ka būšu gatavs, pirms tas laiks nāks, un kad būšu saņēmis Svētā Gara kristību. Tagad ir tas laiks, draugi, un tagad mums ir nepieciešams šis piedzīvojums.

Un es nezinu... viens no atmodas soļiem ir atskāršana, ka tu esi miris. Vai var atmodināt kādu, kas jau ir pamodies? Vispirms jākonstatē, ka esi miris, pirms vari tikt augšāmcelts.

Ja jūs man tuvosieties ar elektrošoku tad, kad es esmu vēl pie samaņas, es kļūšu dūsmīgs. Jūs sapratāt, ko es ar to domāju? Ja jūs nākat, lai mani ar elektrošoku atgrieztu dzīvībā, tas mani neatgriezīs dzīvībā, tas man vienkārši būs ļoti nepatīkami.

Starp citu, katrs glābšanas gadījums sākās ar atmodu. Jebkuram, kas ticis izglābts, kaut arī viņš nav bijis kristietis, pirms tam ir bijusi atmoda. Viņi no miruša kļūst dzīvi, no pazuduša ir kļuvuši par atrastu. Vai tā nav atmodas sastāvdaļa, kas nāk no Vārda sludināšanas un lūgšanas? Kristus atklāsme bija tā, kas atgriezta Pāvilu.

Jeremijas grāmatā. O, es laikam izlaidu citātu, kas ir no grāmatas „Lielā cīņa”. Grāmatā „Lielā cīņa” ir atsauce uz Jeremijas grāmatas 16. nodaļu.

**Tikai tad, kad Dieva bauslībai atkal tiks ierādīta tai atbilstošā vieta, Viņu apliecinošo ļaužu vidū būs iespējama pirmatnējās ticības un dievbijības atmoda. (LC 479)**

**Tikai tad, kad Dieva bauslībai atkal tiks ierādīta tai atbilstošā vieta, ....būs iespējama pirmatnējās ticības un dievbijības atmoda.**

Tad, kad viņi atrada, šeit nav teikts, ka viņi atrada Bībeli, bet gan, ka viņi atrada Dieva bauslību Dieva namā, tad var būt atmoda.

Kāpēc? Viena lieta, ko Svētais Gars dara, ir tā, ka Tas pārliecina par mūsu grēkiem. Un tas notiek caur Vārda sludināšanu. Vārds ir spogulis, un tas uzrāda mūsu grēkus, un mēs aptveram, ka mums ir nepieciešams Jēzus, un ar to viss arī sākas.

Kas vēl notiek? Iesim atpakaļ uz 2. Laiku 34. nodaļu 19. pantu. Tas pats ir arī 2. Ķēniņu 22. nodaļā. Un 2. Laiku 34. nodaļā un 19. pantā ir teikts:

Un notika, kad ķēniņš bija dzirdējis bauslības vārdus, tad viņš saplēsa gabalos savas drēbes.

Tā ir nožēla. Un jūs varat lasīt, vēl tiešāk: **tāpēc ka .. tu pats esi pazemojies Manā priekšā,... tu ... tiksi pievienots mierā saviem mirušajiem**

Ir jābūt nožēlai

Ko Pēteris teica pirms Vasarsvētku atmodas, kad viņi jautāja: Ko lai mēs darām? Ko viņi atbildēja? Viņi teica - nožēlojiet un liecieties kristīties.

Ko Jēzus teica, kas bija Viņa pirmie vārdi, kad Viņš uzsāka Savu kalpošanu? Kas bija Viņa pirmais vārds? Nožēlo.

Jānis Kristītājs, kas nāca pirms Kristus un bija uzsācis savu kalpošanu, kas bija pirmais, ko viņš teica, kad sāka savu sludināšanu? - Nožēlo.

Nožēla nozīmē skumjas par grēku, grēka apzināšanās un vēlēšanās mainīt virzienu. Veikt pagrieziena. Atstāt grēkus. Un tā ir daļa no grēku nožēlošanas un reformācijas.

Ja persona pastāvīgi nožēlo savus grēkus, bet nav reformācijas, tas ir tāpat, kā iet pie priesteri reizi nedēļā, izpildīt rituālu un tad atgriežas atkal savos grēkos. Tā nav nožēla.

Nožēla nozīmē, ka ir skumjas par grēku, skumjas, ka esam apbēdinājuši Kristu, atziņa par to, kāda ir mūsu grēka cena, un vēlme dzīvot jaunu dzīvi. (Āmen?)

Grāmatā „Izmeklētās vēstis” 1. sējumā 121. lpp. Tā ir bieži citēta vieta, jo tā ir lieliska atsauce.

**Patiesas dievbijības atmoda mūsu vidū ir vislielākā un visspiedošākā no visām mūsu vajadzībām. Tās meklēšanai vajadzētu būt mūsu pirmajam darbam. Vajag dedzīgi censties iegūt Kunga svētības, ne tāpēc, ka Dievs nevēlētos mums tās dāvināt, bet tāpēc, ka mēs neesam sagatavoti to saņemšanai. Mūsu Debesu Tēvs ir daudz labprātīgāks dot Savu Svēto Garu tiem, kas Viņu lūdz, nekā laicīgi vecāki vēlas dot labas dāvanas saviem bērniem.**

Te, protams, ir citāti no Lūkas un Mateja evaņģēlijiem, bet ievērojiet šeit, kāds ir mūsu darbs, ko mēs varam darīt?

**Tomēr mums ar atziņas, nožēlu un sirsnīgām lūgšanām... Nožēla, izsūdzēšana, atzišana, pazemošanās, pazemība ...un sirsnīgām lūgšanām jāizpilda nosacījumi, pie kuriem Dievs apsollījis dāvināt mums Savu svētību. Atmodu drīkst sagaidīt vienīgi kā atbildi uz lūgšanām.**

Tā ir gandrīz neatliekama nepieciešamība. Es neprasu ikvienam no jums izņemt savus kalendārus un, sakot: atmoda, atmoda, hmm..., kad man varētu tam būt laiks, ieplānot to kādā noteiktā datumā savā kalendārā.



Protams, ka Svētā Gara izliešana ir Viņa darīšana. Viņš to darīs Savā laikā, kad mēs darām savu daļu, lai sagatavotos to saņemt. Viņš ir ieinteresēts sūtīt mums Svēto Garu.

Mācekļi pavadīja augas dienas kopā, izsūdzot savus grēkus un tos nožēlojot, mācoties Dievā Vārdu. Viņi nezināja, ka tas notiks tieši Vasarsvētkos, bet tie sagatavoja savas sirdis.

Es dzirdēju, ka kāds sludinātājs teica, ka tas ir tā, kā kad kuģis paceļ buras. Lai gan vējš vēl nepūš, tas ir sagatavojoties saņemt vēju, kad tas pūtīs.

Un tas, ko es gribu jums pateikt, ir tas, ka mums ir jādara sava daļa, lai paceltu buras un sagatavotu savas sirdis Svētā Gara izliešanai. Un tas ir vienīgais veids, kā Dievs mums var dot Savu mieru, tas ir vienīgais veids, kā mēs varam paveikt pārdabīgo (PASAULPLAŠO) evaņģelizāciju, lai tūkstoši atgrieztos un nāktu pie Kunga. Tam jānotiek pirms Kristus atnākšanas. Tas notiks tikai ar Dieva cilvēkiem, kam ir pazemīga sirds un kas lūdz par atmodu.

Un ziniet, patiesa Dieva ļaužu atgriešanās, kad mēs darām to, kas mums jādara, var nest arī vajāšanas, tas var ienest krīzi. Daudzas reizes Bībelē atmoda ir sekojusi kā rezultāts krīzei.

Hiskija skatījās pa logu un redzēja, ka asīriešu armija ir viņus ielenkusi. Un notika atmoda. Jošafats redzēja trīs tautu armijas ar vairāk kā miljons cilvēkiem nākam viņam uzbrukumā. Un tas atnesa atmodu brīdī, kad viņi aptvēra, ka ir krīze.

Es nekad neaizmirsīšu, ka tūlīt pēc 11. septembra notikumiem mūsu centrālajā draudzē bija labākais apmeklējums, kāds jebkad ir bijis. Bet es nedomāju, ka mēs vēlētos lūgt, lai tas notiktu katru nedēļu. Pēkšņi visi aptvēra, ka viņiem ir nepieciešams Dievs, un pēc tam, kad bija redzējuši, viņuprāt, apokaliptiskas ainas ar 11. septembra notikumiem, domāja, ka nākamajā nedēļā būs pasaules gals. Bet laiks pagāja, un viņi saka domāt: hmm, varbūt tomēr man vēl ir nedaudz laika un es varu vēl mazliet pagrēkot. Un viss atgriezās vecajās sliedēs. Jā, mēs visi esam nedaudz līdzīgi šinī ziņā, vai ne?

Kam tad ir jānotiek? Pēteris saka Apustuļu darbu 2. nodaļā – Atgriežieties no grēkiem, nožēlojiet.

**Mana tauta, kas ir pēc Mana Vārda nosaukta, Vai jūs esat kristieši? Vai esat nosaukti Viņa vārdā? tad pazemosies un pielūgs un meklēs Manu vaigu,** Tās ir personīgas attiecības ar Dievu. Viņa vaigu...**un atgriezīsies no saviem ļaunajiem ceļiem,** Nav pietiekami tikai pateikt, - paldies Tev, Kungs, par Tavu piedošanu - un mēs atgriežamies pie savas grēcīgās dzīves. Viņš grib, lai mēs nopietni skatītos uz sevis reformēšanu. Tā ir atdzimšana un reformācija **...tad Es viņus no debesīm uzklausīšu...** Tas ir apsolījums... **un piedošu viņu grēkus, un dziedināšu viņu zemi.**

Un viņš turpina 2. Laiku 7:14

Tad nu tagad Manas acis būs atvērtas un Manām ausīm labpatiks dzirdēt šinī vietā izteiktās lūgšanas  
...viņš teica Sālamanam pēc šī panta.

Mums ir jābūt godīgiem pret Dievu. Mums jāsakārto savas attiecības ar Dievu.

## 1. Jāņa 1:8-10

Ja sakām, ka mums nav grēka, tad maldinām paši sevi, un patiesības nav mūsos.

Ja atzīstamies savos grēkos, tad Viņš ir uzticīgs un taisns, ka Viņš mums piedod grēkus un šķīsta mūs no visas netaisnības.

...un teksts turpinās.

Ja sakām, ka neesam grēkojuši, tad darām Viņu par meli, un Viņa vārdi nemājo mūsos.

Visupirms mums jāapzinās, ka mums ir šī vajadzība.

Pēc šīs Josijas nožēlas un atgriešanās viņš teica: mums ir nepieciešama vadība tālākam gājumam. Mums ir nepieciešama patiesība šodienai, lai mēs zinātu, ko darīt tālāk šinī mūsu situācijā. Un viņš teica priesterim Hilkijam. Starp citu, 2. Ķēniņu 22. nodaļa 13. un 14. pants.

Viņš teica:

"Ejiet un izjautājiēt To Kungu manis un tautas, un visa Jūdās labā par šīs grāmatas vārdu saturu, kas ir atrasta! Jo Tā Kunga bardzība ir liela, kas pret mums iedegusies par to, ka mūsu tēvi šīs grāmatas vārdiem nav klausījuši, nedz darījuši to visu, kas priekš mums tur ir rakstīts.

Tad priesteris Hilkija un Ahikāms, un Ahbors, un Safans, un Asaja nogāja pie pravietes Huldās,....

Ziniet, tas ir interesanti, viņi atrada Dieva Vārdu Kunga namā, un tad viņi gāja runāt ar praviešu garu. Starp citu, praviete šinī gadījumā bija sieviete.

Ķēniņam bija personīgais runas vīrs. Josijam bija savs personīgais runas vīrs. Un viņš saka: ej un runā ar pravieti Huldu. Tā ir vienīgā vieta Bībelē, kur viņa ir pieminēta. Un viņa deva vēsti, paredzētu ķēniņam, un tā piepildījās.

Starp citu, ķēniņš Josija pats bija pravietojuma piepildījums, - ka viņš nāks un nesīs atmodu, un viņš savā veidā ir Kristus simbols.

Vai varētu būt tā, ka pēdējās dienās, kad Dievs sūta atmodu, atkal tiek no jauna atklāts praviešu gars? Es nedomāju, ka tā ir sagādīšanās šinī stāstā. Viņš ne tikai lasīja, kas rakstīt Bībelē, viņš pie tā neapstājās. Viņš teica: mūsu vidū ir pravietis, lūgšim padomu pravietei. Varbūt mums arī vajadzētu rīkoties tāpat?

Ziniet, es gandrīz droši varu apgalvot, ka tās draudzes, kas slīd prom no principiem, pareizāk sakot, no tā kam Septītās Dienas adventistu draudze tic, vispirms atsakās no augstajiem dievbijīgas dzīves principiem un, otrkārt, tanīs pašās draudzēs var novērot arī praviešu gara apslāpēšanu un atteikšanos no tā. Tā tas notiek gandrīz vienmēr.

Iesējams, mums vajadzētu apjaust, ka Dievs ir sūtījis pravieti un ka mums ir Gara iedvesmots Vārds.

## 2. Laiku 20:20

**...Ticiet Tam Kungam, savam Dievam, - un jūs būsit nodrošināti! Ticiet Viņa praviešiem, tad jūs uzvarēsit!"**

Un ko Josija dara? Kad viņš saņem ziņu no pravietes, viņš sasauc kopā visu tautu un saka: mums jāatgriežas pie Kunga!

2. Ķēniņu 23:2

**Un ķēniņš gāja augšup Tā Kunga namā un visi Jūdas vīri un Jeruzālemes iedzīvotāji līdz ar viņu, visi priesteri, un pravieši, un visa tauta, gan mazi, gan lieli, un tad viņš, tiem dzirdot, lasīja priekšā visus šīs derības grāmatas vārdus, kas bija atrasta Tā Kunga namā.**

Viņi lasa Bībeli draudzē. Viņi dalās ar Dieva Vārdu draudzē. Viņi kopā lūdz.

Vai jūs ievērojat, kas notiek? Ir teikts, ka viņi visi sapulcējās kopā tā Kunga namā. Daudzās vietās Bībelē, kad notiek atmoda, Dieva ļaudis nāca kopā, viņi nelaida garām iespēju sanākt kopā, lai dzirdētu Dieva Vārdu un lūgtu. Es domāju, ka sātana pēdējo dienu lielākais triks ir tāds, ka ar visu mūsu attīstību un tehnoloģijām mūsu dzīve ir tik aizņemta, tajā ir tik daudz stresa un raīžu, mēs esam tik ļoti pārstrādājušies, rūpējoties par visām materiālajām lietām, ka mums nav laika Dievam. Mēs varam nebūt augstas klases grēcinieki, bet mums tikai nav laika likt Dievu mūsu dzīvē pirmajā vietā. Tādēļ ir vajadzīga atmoda.

Ziniet, visi Dieva ļaudis sanāca kopā, viņš sasauc visus ļaudis kopā - bagāti un nabagi, mazi un lieli - viņi visi sapulcējās kopā Dieva namā, lai dzirdētu Dieva Vārdu.

Dieva Vārds ir lielisks vienotājs.

Tad, kad Svētais Gars tika izliets, teikts „Apustuļu darbu grāmatā”, viņi visi bija vienā prātā un vienā vietā. Tur bija vienotība. Sātans grib sašķelt Dieva ļaudis.

Apustuļu darbi 1:14

**Tie visi vienprātīgi palika kopā lūgšanās...**

Apustuļu darbi 2:1-4

**Kad Vasarsvētku diena bija atnākusi, visi bija sapulcējušies vienā vietā; un vienā prātā (KJV)** Un viena lieta, ko viņi darīja, kad sanāca kopā, bija tā, ka viņi atjaunoja derību.

Viņi izdarīja izvēli. Viņi teica: Tavā žēlastībā mēs gribam būt Tavi ļaudis, piedod mūsu grēkus, mēs izvēlamies sekot Tev. Ja mums vēl ir kādas personīgās vēlmes, mēs tās nododam Tev, mēs gribam darīt Tavu prātu - viņi atjaunoja derību ar Dievu.

2. Ķēniņu 23:3

**Un ķēniņš nostājās uz paaugstinājuma, un viņš noslēdza derību Tā Kunga priekšā, ka sekos Tam Kungam un ka viņš ar visu sirdi un visu dvēseli turēs Viņa baušļus un Viņa liecības, un Viņa likumus ...**

**...un ka viņš noteikti gādās, ka tiktu pildīti šīs derības vārdi, kas ierakstīti šīnī grāmatā.**

Pienāk laiks, kad mēs sanākam kopā un sakām - tas ir tas, kam mēs ticam, un tas ir tas, ko Dieva žēlastībā mēs darīsim. Un tad cilvēki saka - Āmen.

Ļaujiet man jums draugi jautāt, vai jums ir vajadzīga atmoda? Vai jūs tam ticat? Vai jūs gribat veikt šos pamat soļus?

Varbūt man būtu labi atkārtot šos pamat soļus, bet mums jau beidzas laiks.

Bet pirms tam vēl viena lieta.

Viņi atjaunoja derību un atjaunoja arī dievkalpojumus.

Vai ievērojāt, ka ir teikts, kad ķēniņš pēc tam, kad ļaudis atjaunoja derību, teica, ziniet, mēs esam atstājuši novārtā gadskārtējos sabatus - Pasā svētkus. Mums vajadzētu pie tā atgriezties. Un viņi svinēja Pasā svētkus tā, kā nekad agrāk to nebija svinējuši. Ir teikts, ka no Mozus laikiem caur Samuēla laikiem, caur visiem ķēniņu laikiem ļaudis nekad nebija svinējuši tik Gara piepildītus Pasā svētkus, kā viņi tos svinēja Josijas dienās. Jēri tika upurēti, asinis tika slacītas uz durvīm.

Un ko tas Jērs simbolizēja? Jēzu. Viņi savā ticībā kļuva Jērā centrēti. Un tas bija tas, kas deva viņiem spēku.

Mums jāklūst Kristū centrētiem. Viņi bija nolaidīgi izturējušies pret šo gadskārtējo sabatu, tā bija pielūgsmes un dievkalpošanas diena. Un viņi teica: darīsim to atkal tā, kā Dievs to ir paredzējis.

Vai nav tā, ka mēs aizmirstam savu iknedēļas pielūgsmes laiku, svēto laiku, ko Dievs dod mums?

Un mēs redzam, ka ir pielūgsmes un dievkalpošanas atmoda, kas seko Dieva Vārda atmodai.

Un par ko ir pēdējo dienu lielā cīņa? Tā ir par pielūgsmi. Ir zvērs un viņa pielūgsme, un ir tie, kam ir Dieva zīme un ir Dieva pielūgsme.

Un tādēļ mums ir nepieciešamas šīs atmodas pamat sastāvdaļas.

Varētu jau daudz ko vēl par to runāt, bet mūsu laiks jau beidzas.

Ziniet, ir daži viltus priekšstati par to, kas ir atmoda.

Daži domā, ja ir atmoda, tad dievnamam jābūt pilnam. Es esmu priecīgs, ka šodien mums ir pilns dievnam, es domāju, ka tas ir brīnišķīgi. Bet ziniet, dažkārt atmoda vēl nenozīmē to, ka ir pilns dievnam. Dažkārt Dievs atmodu rada nevis pievienojot, bet gan atdalot.

Es zinu, ka tas var izklausīties nedaudz jocīgi. Bet kāpēc augšistabā bija tikai 120 (12?), kad Viņš bija pabarojis tūkstošus? Ir izravēts, līdz palikuši tikai tie, kam tur ir sirds. Un tad Dievs var pār viņiem izliet Savu Garu.

Atmoda ne vienmēr nozīmē to, ka jums būs lielas kristības. Es ceru, ka jums būs Svētā Gara izliešanās un daudz kristību. Bet ziniet, evaņģēlisti var pat pierunāt uz kristībām. Var būt arī dažādas manipulācija, bet nav teikts, ka tā ir atmoda. Sirds pārvērtība - kad cilvēki atgriežas no saviem grēkiem, ir tas, kas norāda uz atmodu.

Daži jauc atmodu ar nedaudz ātrāku mūziku, nedaudz skaļāku mūziku. Nav teikts, ka tā ir atmoda. Līdzīgi bija, kad tika uzcelts zelta teļš. Tas bija starp Baāla praviešiem.

Atmoda ir sirds pazemošanās un grēku nožēla, atgriešanās no grēkiem.

Vai man ir laiks, lai atkārtotu atmodas soļus? Man šeit ir 7 soļi. Ja nebūs laika, es ielikšu šos soļus mūsu draudzes mājas lapā.

Nu tā, ātri, 7 atmodas soļi:

1. Apzinies savu stāvokli un lūdz. Hagajs saka: ... **palūkojieties taču, kā jums ir līdz šim klājies jūsu ceļos! Hagaja 1:17. 2 Korintiešiem 13:5** Pāvils saka: **Pārbaudiet paši sevi, vai stāvat ticībā, izmeklējiet paši sevi.** Ir jānotiek dvēseles pārbaudei.
2. Lasi Dieva Vārdu un lūdz. Bībelei ir jābūt pamatam. Ir teikts: **...bet mēs gribam arī turpmāk Dievu lūgt un kalpot ar vārdu „Apustuļu darbi” 6:4**
3. Satikšanās ar citiem kristiešiem. Mums vajag nākt kopā un lūgt.
4. Mums pazemīgi jāatzīst, jānožēlo un jāatstāj savi grēki, un jālūdz. Visam ir jātiek kristītam lūgšanā. **Jēkaba 4:10 - Zemojieties Tā Kunga priekšā, tad Viņš jūs paaugstinās.** Tā ir atmoda. Kā daļa no šīs atzīšanās mums jālabo viss, kas vien ir nepareizs - un tā ir reformācija. Jēzus teica: **kad tu upurē savu dāvanu uz altāra un tur atminies, ka tavam brālim ir kas pret tevi, tad atstāj turpat altāra priekšā savu dāvanu, noej un izlīgsti papriekš ar savu brāli un tad nāc un upurē savu dāvanu.** Daudzi no mums grib glābšanu, bet negrib reformu, sakārtojot savas attiecības.

Ja esat parādā, tas ir jāsamaksā, un, ja nevarat samaksāt, tad vismaz jāpanāk saprašanās ar kreditoru. Mums ir jāizlabo tik daudz nepareizību, cik vien iespējams.

Bībele saka: **...un tas atgriežas no saviem grēkiem**, mums jāatjauno savs solījums, kā saka angļu tulkojums.

(5). Tici Dievam – mums nepieciešama ticība Dievam. **Marka ev. 11:24 - Tāpēc Es jums saku: visu, ko jūs lūgdami lūgsit, ticiet, ka jūs dabūsit, tad tas jums notiks.** Un arī sagaidi no Dieva lielas lietas.

6. Dalies savā pieredzē. Vienīgais veids, kā palikt nomoda stāvoklī, ir dalīties ar to. Ja jūs gribēsiet šo atmodas stāvokli paturēt vienīgi sev, jūs to pazaudēsiet. Dāniela 12. nodaļas 3. pantā teikts: Bet sapratīgie mirdzēs kā debesjuma spožums, un tie, kas daudzus veduši pie taisnības, kā zvaigznes mūžīgi mūžam.

7. Padariet Dievu, Kristu un Viņa valstību par jūsu prioritāti. Jēzum un Viņa krustam ir jābūt visa centrā. **Mateja 6:33 - Bet dzenieties papriekš pēc Dieva valstības un pēc Viņa taisnības,..**

Kā izskatās atmoda? Tie būs pazemīgi Dieva ļaudis, kas novēršas no grēka. Tās būs tīras sirdis un svētums, kas sadusmo sātanu vairāk kā jebkas cits, un Dieva ļaudis tiks stiprināti ar Dieva Garu vairāk kā jebkad agrāk. Dievs sūtīs Savu Garu mums, ja mēs pazemosimies Viņa priekšā, meklēsim Viņa vaigu, nožēlojot savus grēkus.

Es, draugi, gribu to piedzīvot.